

Volg de stroom, ga voort op de paden van 8 dorpen, gemeerd langs de vallei van de Viroin. Volg de draad van het geheugen van mensen en ontdek de ziel van de streek.

Viroinval?? Nooit van gehoord... of toch? De dorpen Nismes, Dourbes, Olloy-sur-Viroin, Vierves-sur-Viroin, Treignes en Mazée, allen gelegen in de schoot van de rivier; de samenvoeging met Le Mesnil en Oignies-en-Thiérache, genesteld in het donkere Ardense woud laten Viroinval geboren worden. Onbekend is onbemind! Niets is minder waar. Vandaag rollen zelfs 2 bussen richting Nismes, dat lieflijk dorpje waar we een jaartje geleden de geneugten van de lekkere Super des Fagnes konden proeven. Als een stadspoort uit de Middeleeuwen laat een laag spoorwegbruggetje ons nog een ommetje omrijden. Het weder is zomers, de kuiten ingesmeerd en de heuvels lachen ons uitdagend toe. De zomerbloei heeft de lenteflora naar de vergeethoek geblazen. Bij de Fondry des Chiens kunnen we een eerste keer genieten van de prachtige omgeving. Dit geologisch verschijnsel is een doline ontstaan door het oplossen van de aanwezige kalk en verder uitgediept door menselijke bedrijvigheid. Hier werd ooit ijzererts ontgonnen wat nog te merken is aan de rode kleur van het gesteente. Het kalkgrasland met de omliggende heuvels dat is de echte "Calectienne". We kruisen de N99 (Doische- Macquenoise). We flaneren langs grazige bermen en duiken het donkere bos binnen. Een murmelend beekje en krakende takken voeren ons naar de hoogvlakte van "Berono", een stevige kuitenbijter. Langs de beek "Le Damier" bereiken we de chemin de fer à vapeur des Trois Vallées, een toeristisch stoomtreintje en restant van de vroegere spoorlijn tussen Mariembourg en Vireux, aangelegd in de 19de eeuw en opgedoekt in de jaren 60. Vroeger bewoond door Kelten, Romeinen en Franken straalt het één en al een vredige rust uit. Een infobord vermeldt de kruising met de GR 12 Amsterdam-Parijs. Langs het kerkhof verlaten we het dorp, dartelen een tijdje langs de spoorweg en genieten van een kleurrijke, geurende bloemenzee. Vierves-sur-Viroin gelegen op een kalkheuvel is reeds van ver te herkennen. We fladderen langs de Gite des Cercles des Naturalistes de Belgique over de spoorweg en de Viroinbrug. Het centrum gaat aan onze neus voorbij alhoewel een oud kasteel en een Neo-Romaanse kerk zeker bekijzenswaard zijn. Tussen hagen, omheiningen en afsluitingen is het weer klimwerk geblazen. We huppelen voorbij de "Chapelle Notre Dame du Rosaire" in prachtige blauwe natuursteen richting de meanderende Viroin. Het is er té mooi om er niet te verpozen. Langs het rustgevend water is het zalig vertoeven tussen honderden "dikkoppen" en vlinderachtige waterjuffers die dartelen tussen de purperrode bloesems van de talrijke kattenstaarten. Een tentenkamp met jeugdige bevolking geniet er ook met volle teugen. Een schaduwrijke boskant voert naar de weg Vierves- Treignes. Dat dorp wordt voor vandaag toch wel de hoofdschotel. In de "Espace Arthur Masson", met enig mooi interieur en barstensvol streekproducten wordt het "Toinebier" fris opgediend. Verwijzend naar de schrijver Arthur Masson (1896-1970) wiens grote held, de populaire Toine Culot, burgemeester van Trignolles de hoofdrol in vele boeken vertolkt. Voor het huis een prachtige waterfontein ontworpen in 1998 door de gebroeders Rahir met Toine Culot, T-Déome, zijn neef en Hilda, zijnde mevrouw Culot. Het is vanzelfsprekend, zoiets brengt wandelaars op gedachten en of er gelachen wordt. Voor vandaag is het vet van de soep en we worden nog éénmaal de hoogte ingejaagd. Achterom kijkend genieten we van een slapend dorp en bruisende rivier. De laatste kalkgraslanden, een zachte bosstrook, de "Ferme Matignolle" en het "Bois de Fays" komen er aan. We verlaten definitief La Calectienne en stuiven het dorpje Mazée binnen op korte afstand van de Franse grens. Hoorden we daar iemand picon mompelen? Neen, geen picon wel een busrit van ruim twee uur maar die is het vandaag méér dan waard geweest.